

Boję się, ale nie wiem czego...

Najpierw pojawia się lęk – irracjonalny, niespecyficzny lęk. Strach odczuwamy, kiedy za chwilę ma skoczyć na nas tygrys. Lęk, kiedy po prostu boimy się, ale jeszcze nie potrafimy sprecyzować czego. W głowie mamy natłok myśli, zazwyczaj negatywnych. Pojawia się obawa o własne życie, bo pozostałe objawy mogą nas nieźle nastraszyć.

Zaczyna być nam gorąco i zaczynamy się pocić. Ponieważ pojawia się uczucie gorąca ciało zaczyna się schładzać potem. Problem w tym, że to nie jest uczucie gorąca, tylko pobudzone receptory na skórze, które dają wrażenie nieprzyjemnego, gorącego mrowienia zazwyczaj w okolicach kończyn lub barku czy karku.

Pojawiają się problemy z oddychaniem. Najpierw oddech się sptyca. To znaczy, że wykonujemy krótkie, szybkie oddechy. Wydychamy więc zdecydowanie szybciej dwutlenek węgla niż zdąży się on rozjechać dookoła nas. A dwutlenek węgla przy ataku paniki to już równia pochyła, bo wraz z nim pojawiają się niemal na pewno:

MDŁOŚCI, BIEGUNKA

MROCZKI PRZED OCZAMI

PRZYSPIESZONE TĘTNO

DRESZCZE, UCZUCIE ZIMNA

BÓL W KLATCE

ZAWROTY GŁOWY

CHĘĆ UCIECZKI

Szybkie reagowanie, czyli co zrobić, kiedy masz atak paniki?

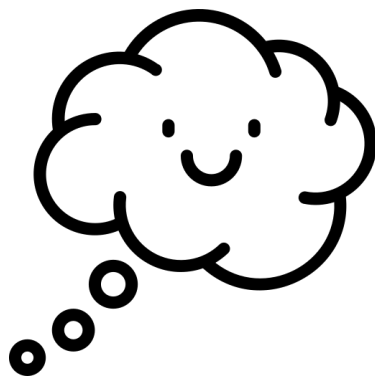
Podejdź do kogoś zaufanego i powiedz co w tym momencie czujesz. Wsparcie mentalne jest ważne – wystarczy, aby ta osoba po prostu przy tobie była. Obecność drugiej osoby to trochę jak gwarancja, że ktoś czuwa, pomaga.

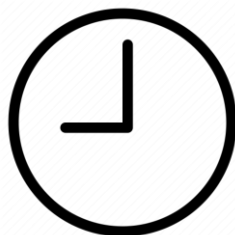
Postaraj zająć się czymś innym, czymś co lubisz. Choć ataki paniki wymagają zastanowienia się nad ich podłożem, to w danym momencie nie ma znaczenia skąd się biorą. Potrzebna jest dywersja. Włącz ulubiony serial, filmik na YouTube, poczytaj coś, co cię interesuje, spróbuj posłuchać uspokajającej muzyki.

Dotleń się wychodząc na spacer gdzieś gdzie czujesz się bezpiecznie bądź najzwyczajniej otwórz okno. Możesz też, jak w filmie, oddychać do papierowej torebki. Staramy się skupić na torebce i na wyrównanym oddechu. Wdychanie powietrza, wcześniej wydychanego do torebki zapobiega nadmiernemu wydalaniu dwutlenku węgla z organizmu, co ułatwia unormowanie jego stężenia we krwi i jednocześnie zapewnia dostarczenie tlenu. Z czasem taka praktyka lub sama świadomość posiadania przy sobie sprzętu "ratunkowego" w postaci torebki działa kojąco. W awaryjnych sytuacjach, gdy torebka zostanie w domu, skorzystajmy z własnych dłoni. Składamy je szczelnie, jak byśmy chcieli nachuchać w mroźna zimę do środka, by je ogrzać.

Pomyśl o czymś pozytywnym, może być to jakieś wspomnienie albo nadchodzące wydarzenie którego nie możesz się doczekać. Można połączyć wspomnienie szczęśliwej chwili z przedmiotem, który zawsze mamy ze sobą. W sytuacji napadu paniki wystarczy wtedy spojrzeć na pierścionek czy telefon, z którym połączymy wcześniej wspomnienie uczucia spokoju i odpalić kotwicę.

Kontroluj czas: spójrz na zegarek, kiedy atak paniki się rozpoczyna i zmierz jak długo trwa. Najprawdopodobniej za jakiś czas zaczniesz koncentrować się na upływającym czasie, nie na samych objawach.

Zobacz gdzie jesteś: nazwij (na głos lub w myślach) 5 rzeczy, które widzisz (np.: okno, ściana, podłoga, moje nogi, moje ręce), 5 rzeczy, które słyszysz (szuranie butów o podłogę, kroki na korytarzu, nauczyciela, odkładany długopis, szepty z tyłu klasy) i 5 rzeczy, które czujesz swoim ciałem (np.: rękawy bluzki na ramionach, włosy przy uszach, zegarek na ręce, podłogę pod stopą, ławkę pod ręką). Później nazwij 4 rzeczy, które widzisz, słyszysz i czujesz (nawet, jeśli miałyby być te same), następnie 3, 2 i 1. Skupiając się na tym co dookoła przestaniesz koncentrować się na uczuciu paniki.

Zobacz gdzie jesteś wersja *light*: poszukaj wokół siebie wszystkich granatowych rzeczy, czerwonych, zielonych, różowych, żółtych, drewnianych, metalowych itp.

Pamiętaj, że możesz nauczyć się to kontrolować – wiedza na temat tego, co dzieje się z twoim ciałem w trakcie ataku paniki pozwala wdrożyć działania zaradcze.

Kiedy już się uspokoisz **warto sięgnąć po pomoc psychologiczną**. Zastanowienie się nad przyczynami takich ataków pozwoli pozbyć się ich na dobre, a nie tylko odwrócić od nich uwagę doraźnie. Jeśli nie chcesz na razie iść do specjalisty pomyśl co może sprawiać że takie leki występują: może podświadomy stres, nieradzenie sobie z przeszłością bądź przyszłością, coś co zaburzyło/zaburza twoje poczucie bezpieczeństwa. Ataki paniki to sposób w jaki odreagowujesz i myśl o tym, że nie wiesz co to konkretnie jest potrafi być bardzo przytłaczająca.

Braki w organizmie: by zapobiegać atakom paniki stosuj dietę bogatą w magnez i potas. Magnez jest potrzebny zwłaszcza, jeśli pijesz dużo kawy. Niedobory tych składników mogą powodować stan zdenerwowania, a ten może łatwo przegalopować w atak paniki. Uprawiaj też sport. Aktywność fizyczna sprawia, że komórki nerwowe, które straciliśmy w trakcie ataku paniki odbudowują się. Wytwarzają się też nowe ścieżki w mózgu, które kiedyś pomogą nam z atakami paniki w przyszłości.